

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 4 april 2023
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2023/0083(COD)

7767/23
ADD 3 REV 1 (fr,de,it,nl,da,el,es,pt,fi,sv,cs,
et,lv,lt,hu,mt,pl,sk,sl,bg,ro,hr,ga)

CONSOM 100
MI 234
COMPET 258
SUSTDEV 50
ENV 297
ENER 154
DIGIT 47
CODEC 456
IA 50
IND 142

FÖLJENOT

Komm. dok. nr:	SWD(2023) 60 final/2
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2023) 60 final/2.

Bilaga: SWD(2023) 60 final/2

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.3.2023
SWD(2023) 60 final/2

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv

**om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av
förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828**

Sammanfattning
Konsekvensbedömning av initiativet om hållbar konsumtion av varor – främjande av reparation och återanvändning
A. Behov av åtgärder
Vad är problemet och varför är det ett problem på EU-nivå?
Initiativet ligger i linje med kommissionens prioritering av den gröna omställningen, särskilt den europeiska gröna given och dess mål om hållbar konsumtion. När konsumentprodukter blir defekta avstår konsumenterna ofta från att försöka reparera eller återanvända dem, och väljer att kassera dem i förtid, även om produkterna skulle kunna repareras och återanvändas. Detta sker när konsumenterna väljer utbyte i stället för reparation enligt den rättsliga garantin i direktivet om försäljning av varor (<i>SGD</i>) och utanför den rättsliga garantin när konsumenterna inte väljer att reparera. Detta leder till en ökning av genererat avfall och onödiga koldioxidutsläpp samt till slöseri med värdefulla resurser. Problemet med förtida kassering av konsumentvaror som går att reparera finns i hela EU och rör ett stort antal konsumentvaror. Mer än två tredjedelar av deltagarna i det offentliga samrådet (65–74 %) stödde en lösning på problemet på EU-nivå.
Vad vill man uppnå?
För att främja hållbar konsumtion genom reparation och återanvändning av kasserade men reparerbara konsumentvaror syftar detta initiativ till att öka reparationen av defekta konsumentvaror och återanvändningen av varor inom och utanför reklamationsrätten. Kommissionen strävar efter att uppnå den gröna givens mål om hållbar konsumtion på ett övergripande sätt. På utbudssidan främjar förslaget till förordning om ekodesign för hållbara produkter produkters reparerbarhet. På efterfrågesidan gör förslaget till direktiv om konsumentinflytande i den gröna omställningen det möjligt för konsumenterna att fatta välgrundade köpbeslut. Eftersom båda förslagen inte i sig leder till fler reparationer i eftermarknadsfasen tillför detta initiativ en tredje dimension. Det främjar reparation som en avhjälpande åtgärd under den lagstadgade garantiperioden och tillhandahåller nya verktyg för konsumenter och företag som främjar reparationer utöver den lagstadgade garantin. Alla dessa tre åtgärder syftar till att uppnå en mer hållbar konsumtion. De är utformade för att ha en kumulativ effekt och omfattar tillsammans en produkts hela livscykel. De måste därför ses som en helhet.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå (subsidiaritetsprincipen)?
SGD har redan fullt ut harmoniserat avhjälpande åtgärder för defekta konsumentvaror. Om dessa regler ska ändras för att främja reparation och återanvändning av varor inom ramen för den lagstadgade garantin måste detta ske på EU-nivå. Dessutom skulle nationella åtgärder som främjar reparation och återanvändning av konsumentvaror som inte omfattas av den lagstadgade garantin skapa eller leda till ökad fragmentering på den inre marknaden.
B. Lösningar
Vilka alternativ finns för att nå målen? Finns det något rekommenderat alternativ? Om inte,

varför?

Alternativen för att främja reparation och återanvändning av varor **inom ramen för reklamationsrätten** är följande: Prioritera reparation inom ramen för SGD:s system för avhjälpande åtgärder när det är billigare än utbyte. Göra reparation till den primära avhjälpande åtgärden. Förlänga ansvarsperioden i samband med reparation. Anpassa ansvarsperioden för renoverade varor till vad som gäller för nya varor och ersätta defekta varor med renoverade varor.

Alternativen för att underlätta och uppmuntra reparation och återanvändning av varor **utanför den lagstadgade garantin** är följande: Tillhandahållande av information om reparation via tillverkare och via en matchningsplattform om reparation och renovering av varor på nationell nivå eller EU-nivå. Bättre insyn och reparationsvillkor genom frivilliga åtaganden. Skyldighet för reparatörer att lämna ett reparationsoffert med pris och villkor för reparation samt skyldighet för tillverkare att reparera varor som omfattas av krav på reparerbarhet enligt EU-lagstiftningen eller alla produkter mot betalning av ett pris.

Det **rekommenderade paketet** har inslag från båda klustren, med fokus på reparationer utanför den lagstadgade garantin, eftersom den största andelen defekter förekommer i detta scenario och potentialen att öka reparationerna därför är som störst där. Det rekommenderade alternativet består av följande alternativ:

- Prioritering av reparationer när det är billigare än att utbyte inom ramen för den lagstadgade garantin.
- Skyldighet för tillverkare att informera om att de erbjuder reparationer och om sin eventuella skyldighet att reparera.
- En plattform på nationell nivå som matchar konsumenter med reparatörer av viktiga konsumentvaror och främjar renoverade varor.
- Frivilliga åtaganden om en EU-standard för enkel reparation.
- En skyldighet för den som erbjuder reparationer att i standardiserad form lämna en offert avseende reparationspris och reparationsvillkor.
- En skyldighet för tillverkare av varor som omfattas av krav på reparerbarhet enligt unionsrätten att utanför den lagstadgade garantin utföra reparation mot betalning av ett pris.

Vad anser de berörda parterna? Vem stöder vilka alternativ?

En klar majoritet av de berörda parter som deltog i det offentliga samrådet höll med om de problem som identifierats.

Ett alternativ att prioritera reparationer när det är billigare än utbyte ansågs vara effektivt av en knapp majoritet av alla berörda parter, däribland en majoritet av de unionsmedborgare, näringslivintressenter och offentliga myndigheter som svarat. En majoritet av konsument- och miljöorganisationerna ansåg att åtgärden var ineffektiv. Flera medlemsstater stödde detta alternativ.

Hälften av alla berörda parter stödde effektiviteten i frivilliga åtaganden som främjar reparation. Särskilt berörda näringslivintressenter ansåg att denna åtgärd var effektiv, medan en majoritet av de svarande miljöorganisationerna och hälften av konsumentorganisationerna ansåg att åtgärden var ineffektiv.

När det gäller tillverkarens skyldighet att reparera mot betalning av ett pris ansåg en liten majoritet av de svarande att detta borde gälla med avseende på defekter som beror på slitage, och hälften ansåg att detta borde gälla om defekter uppstår efter det att den lagstadgade garantin har upphört att gälla. Näringslivintressenterna hade en annan uppfattning: endast en minoritet ansåg att defekter till följd av

slitage bör täckas.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet (om det finns ett sådant alternativ, annars anges nyttan med de huvudsakliga alternativen)?
Miljökonsekvenserna av det rekommenderade alternativet måste ses tillsammans med miljökonsekvenserna i förordningen om ekodesign för hållbara produkter (<i>ESPR</i>) och direktivet om mer konsumentmakt i den gröna omställningen (<i>ECGT</i>), eftersom de är utformade för att ha en kumulativ effekt. På 15 år kommer detta initiativ att minska koldioxidutsläppen med 18,4 miljoner ton koldioxid, medan ESPR kommer att ge minskningar på 471 miljoner ton och ECGT på 0,33–0,47 miljoner ton. Den kombinerade miljöpåverkan är därför mycket betydande. Koldioxidminskningarna enligt ESPR är mycket större eftersom denna förordning syftar till långtgående förändringar i tillverkningen av produkter, men samtidigt leder det här initiativet till betydligt större minskningar av koldioxidutsläppen än ECGT. Initiativen hjälper också varandra att få effekt. Företagen kommer att drabbas av minskade intäkter på grund av utebliven försäljning och minskad produktion av nya varor. De mycket betydande besparingarna för konsumenter (176,5 miljarder euro på 15 år) överstiger företagens kostnadsökningar. Det rekommenderade paketet kommer på längre sikt att driva konsumenternas konsumtionsmönster i riktning mot hållbarhet, så att konsumenterna spenderar mindre pengar på grund av minskad konsumtion. Företagens intäktsförluster återspeglar därför ett perspektivskifte från fokus på företagsintäkter till betoning av konsumentnyttan, och konsumenterna kommer sannolikt att investera de sparade pengarna i hela ekonomin, vilket i sin tur kommer att leda till tillväxt och investeringar.
Vad är kostnaderna för det rekommenderade alternativet? (Om det inte finns ett sådant alternativ anges kostnaderna för de huvudsakliga alternativen.)
EU:s handlare och tillverkare kommer att drabbas av minskat bruttoföredlingsvärde på grund av minskad försäljning och produktion av nya varor och eftersom de måste uppfylla nya informationskrav och efterleva skyldigheten att reparera. Kostnaderna för att anpassa verksamheten är höga men inte orimliga med tanke på initiativets betydande inverkan.
Hur påverkas små och medelstora företag och konkurrenskraften?
Även små och medelstora företag kommer att ådra sig sådana affärskostnader som nämns ovan. Även om anpassnings- och administrationskostnaderna i förhållande till företagens intäkter är oproportionerligt högre för små och medelstora företag, förväntas den totala balansen mellan kostnader och fördelar enligt det rekommenderade alternativet landa i en viss fördel för små och medelstora företag totalt sett. Skälet är att små och medelstora företag inom reparationssektorn kommer att gynnas av initiativet, medan tillverknings- och detaljhandelssektorn, inklusive de små och medelstora företagen i denna sektor, i viss mån kommer att missgynnas.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?
Offentliga myndigheter förväntas inte drabbas av några betydande tillsynskostnader. Den nationella plattformen kommer att medföra vissa kostnader för it-utveckling och underhåll av plattformen, liksom insatser för att öka medvetenheten.

Uppstår andra betydande konsekvenser?
Tillverkare från tredjeländer kan tappa på grund av minskad försäljning av nya importerade varor. Denna inverkan kan dock också ha en mer långsiktig positiv global inverkan, eftersom dessa tillverkare kan få incitament att övergå till tillverkning av mer hållbara varor.
Proportionalitet?
Genom det rekommenderade paketet framläggs en balanserad strategi som respekterar proportionalitetsprincipen. Främjandet av reparation inom ramen för den lagstadgade garantin innebär inga krav på ändringar av den nationella lagstiftningen, såvida det inte är absolut nödvändigt för att uppnå målet. Alternativet påverkar inte väletablerade nationella arrangemang om ansvarsperioder. För andra alternativ som inte omfattas av den lagstadgade garantin är harmoniseringen på EU-nivå begränsad till de alternativ, särskilt upprättandet av en offert och skyldigheten att reparera, som har en inre marknadsdimension. Om en lösning på nationell nivå är effektiv, särskilt vad gäller reparationsplattformen, blir det det föredragna alternativet. Inom ramen för ”standard för enkel reparation” har alternativet utformats som ett frivilligt åtagande, för att undvika långtgående ingrepp i nationell lagstiftning som reglerar tillhandahållandet av tjänster.
D. Uppföljning
När kommer åtgärderna att ses över?
Initiativet kommer att utvärderas 5 år efter det att det har börjat tillämpas.